Królestwo Boże

Gdy przyjrzymy się uważniej, łatwo zauważymy, że świecki świat, w którym wszyscy żyjemy, ma zupełnie inną miarę niż Królestwo Boże. Pismo Święte wskazuje nam kilka wartości tego świata, których nie ma w tym Królestwie: „Ludzie bowiem będą samolubni, chciwi, chełpliwi, pyszni, bluźniercy, nieposłuszni rodzicom, niewdzięczni, nieświęci; bez naturalnej miłości, nieprzejednani, oszczercy, niepohamowani, okrutni, nienawidzący dobra, zdrajcy, zuchwali, nadęci, miłujący bardziej rozkosze niż Boga" (2 Tm 3:2). „Wszystko bowiem, co jest na świecie: pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha życia, nie pochodzi od Ojca, ale od świata" (1 J 2:16).

Z powodu upadku Adama człowiek przez naturalne narodziny rodzi się w grzechu, jest duchowo martwy i nie ma prawa obywatelstwa w Królestwie Bożym. („Byliście w tamtym czasie bez Chrystusa, obcy względem społeczności Izraela […] niemający nadziei", Ef 2:12). Jeśli porównamy sprawiedliwość grzesznego człowieka ze **sprawiedliwością Boga,** zobaczymy, że różnią się jak niebo i ziemia.

W grzesznym stanie, w jakim człowiek się rodzi, nie może on wejść do tego wiecznego Królestwa, w którym nie ma grzechu. („Twemu domowi, PANIE, przystoi świętość na wieczne czasy", Ps 93:5; „I nie wejdzie do niego nic nieczystego ani ten, kto popełnia obrzydliwość i kłamstwo", Ap 21:27).

Królestwo niebieskie przyniósł nam na ziemię Pan Jezus, aby każdy człowiek, który słyszy Ewangelię Królestwa i podejmuje stanowczą decyzję, by zmienić swoje życie, mógł do niego wejść. („Przyszedł do swoich, a swoi go nie przyjęli. Lecz wszystkim tym, którzy go przyjęli, dał moc, aby się stali synami Bożymi, tym, którzy wierzą w jego imię", J 1:11-12).

To Królestwo jest przede wszystkim duchowe. Pismo Święte opisuje je jako miejsce sprawiedliwości, pokoju, miłości i radości, będące przeciwieństwem królestwa ciemności, w którym żyje grzeszny człowiek. („Królestwo Boże bowiem to nie pokarm i napój, ale sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu Świętym", Rz 14:17).

Wartości, które znajdujemy w Królestwie Bożym, znajdujemy także u tych, którzy do tego Królestwa należą. Pismo opisuje Boga jako Pana sprawiedliwości, Pana pokoju i miłości. („On jest sprawiedliwy i prawy", Pwt 32:4; „Najpierw, według tłumaczenia, jest królem sprawiedliwości, potem też królem Salemu, co znaczy król pokoju", Hbr 7:1-2; „Bóg jest miłością", 1 J 4:16).

Jeśli zbadamy Pismo, odkryjemy cechy charakteru, które określają zarówno Boga, jak i Pana Jezusa. Te same cechy charakteru określają także tych, którzy zostaną uznani za godnych, by z Nimi zamieszkać. („Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do niego podobni", 1 J 3:2; „Kto mówi, że w nim trwa, powinien sam tak postępować, jak on postępował", 1 J 2:6).

Jedną zasadniczą rzecz musimy zapamiętać: Bóg jest doskonały, podobnie jak wszystko, co znajduje się w Królestwie Bożym. Tak jak Bóg jest doskonały, tak i Prawo, które rządzi Jego

Królestwem, jest doskonałe, a także Jego drogi są doskonałe. Możemy więc bez obawy pomyłki powiedzieć, że wszystko, co należy do Królestwa Bożego, jest doskonałe. („Doskonały jest wasz Ojciec, który jest w niebie", Mt 5:48; „Prawo PANA jest doskonałe", Ps 19:7; „Droga Boga jest doskonała", Ps 18:30).

Skoro tam, gdzie mieszka Bóg, wszystko jest doskonałe, to oczywiste, że grzeszny człowiek nie może zamieszkać z Bogiem, jeśli nie osiągnie doskonałości, jakiej wymaga Jego wieczne Królestwo. (Mt 5:48: „Bądźcie więc doskonali, jak doskonały jest wasz Ojciec, który jest w niebie").

Pan Jezus został posłany jako ambasador tego Królestwa, z misją wprowadzenia tego „Świętego Terytorium" do naszych serc.

Został posłany przez Ojca niebieskiego, aby przynieść zgubionej ludzkości rzeczy niebieskie, czyli prawa, które w tym Królestwie panują, po to, by przemienić nasze życie według miary z góry, abyśmy byli godni zamieszkać na wieki z Ojcem. („Jeśli więc razem z Chrystusem powstaliście z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Myślcie o tym, co w górze, a nie o tym, co na ziemi", Kol 3:1-2).

Został posłany, aby czynić uczniów i uczyć ich żyć według praw obowiązujących w Królestwie niebieskim, abyśmy przez ich przestrzeganie wszyscy doszli do miary pełnej dojrzałości Chrystusa. („Muszę i innym miastom głosić królestwo Boże", Łk 4:43).

Potem uczniowie zostali posłani na cały świat, aby z kolei oni czynili kolejnych uczniów i zapisywali do szkoły Chrystusa wszystkich, którzy chcą do tej szkoły wstąpić. („Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody […] ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem", Mt 28:19-20).

Ta szkoła uczniów ma tylko jeden cel: aby uczeń stał się podobny do Nauczyciela. („Uczeń nie przewyższa swego mistrza. Lecz doskonały będzie każdy, kto będzie jak jego mistrz", Łk 6:40).

Źródło: *Królestwo Boże* — Czyste Słowo
czysteslowo.pl/artykuly/krolestwo-boze